

ΟΙ ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΗΣ «ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΞΑΝΘΗΣ» ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Του Ευάγγελου Γριβάκου, Αντιστρατήγου ε.α – Νομικού

Η «**ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΞΑΝΘΗΣ**» (ΤΕΞ) είναι ένα από τα σωματεία της μουσουλμανικής μειονότητας της Δυτικής Θράκης, με έδρα την Ξάνθη. Ιδρύθηκε το 1927 ως «Οίκος της Τουρκικής Νεολαίας της Ξάνθης» και το 1936, με Απόφαση του Πρωτοδικείου Ξάνθης, έλαβε την τελική της ονομασία (ΤΕΞ) την οποία και διατηρεί μέχρι σήμερα.

Σκοπός της Ένωσης, σύμφωνα με το άρθρο 8 του Καταστατικού της, είναι «[...] να εργασθεί υπέρ της πνευματικής, σωματικής και ψυχικής διαπαιδαγωγήσεως των **Τούρκων** της Δυτικής Θράκης, να δημιουργήσει μεταξύ αυτών ειλικρινείς δεσμούς αλληλεγγύης και φιλίας και να συμβάλει στη διάδοση των πνευματικών, κοινωνικών και θρησκευτικών μεταρρυθμίσεων των προελθουσών εκ της τουρκικής μεταπολίτευσης [...]» (σ.σ.εννοεί την μεταπολίτευση του Μουσταφά Κεμάλ).

Το **1984**, οι τότε Νομάρχες Ξάνθης και Ροδόπης αποφάσισαν από κοινού την **απαγόρευση λειτουργίας της ΤΕΞ** (όπως και δύο άλλων μουσουλμανικών σωματείων, της «Τουρκικής Νεολαίας Κομοτηνής» και της «Ένωσης Τούρκων Δασκάλων»), ως **«ενεργούντων εκτός νόμου»**. Παρότι, όμως, η Ελληνική Δικαιοσύνη απέρριψε την Προσφυγή της ΤΕΞ που ακολούθησε, η Απόφαση των Νομαρχών ουδέποτε εξετελέσθη και η Οργάνωση συνέχισε μέχρι και των ημερών μας τις έκνομες δραστηριότητές της που συνοψίζονται **στην ευρύτερη προώθηση των θέσεων και επιδιώξεων της Τουρκίας στην Δυτική Θράκη, σε συνδυασμό με υποστήριξη της ανθελληνικής προπαγάνδας της Άγκυρας, υπό την καθοδήγηση και τον έλεγχο αυτής, μέσω του Τουρκικού Προξενείου της Κομοτηνής.**

Η απαγόρευση του εν λόγω σωματείου επαναλήφθηκε **τον Νοε. 1987** με Απόφαση του Εφετείου Θράκης, το οποίο διαπίστωσε το **ασυμβίβαστο** μεταξύ των Αρχών που διέπουν την Ελληνική Πολιτεία και του Καταστατικού του, υπό την έννοια ότι δεν διευκρινίζονταν σε ικανοποιητικό βαθμό οι σκοπιμότητες των «μεταρρυθμίσεων» που επαγγέλλονταν και σε τι ακριβώς αποσκοπούσαν.

Περαιτέρω, με την **31/2002** νέα Απόφασή του, το Εφετείο Θράκης απεδέχθη ότι η λέξη **«ΤΟΥΡΚΙΚΗ»**, που χρησιμοποιεί στον λογότυπό της και άλλ-

λους τίτλους η Οργάνωση για την περιγραφή της εν Ελλάδι μουσουλμανικής μειονότητας, «απειλούσε την δημόσια τάξη» και καθόρισε ότι «θα έπρεπε να χρησιμοποιείται αποκλειστικά και μόνον όταν αναφέρονταν σε Τούρκους πολίτες και όχι στους Έλληνες Μουσουλμάνους», εντολή στην οποία ποτέ δεν υπάκουσε η ΤΕΞ. Κατόπιν της ανωτέρω παραδοχής, το Δικαστήριο διέταξε τη διάλυση της Οργάνωσης με την αιτιολογία ότι «θεωρεί αυτήν (τη διάλυση) ως αναγκαίο μέτρο για τη διαφύλαξη της κοινωνικής ισορροπίας και γαλήνης μεταξύ των δύο Κοινοτήτων, της Μουσουλμανικής και της Χριστιανικής, και, κατ' επέκταση, της γαλήνης της Χώρας».

Η εφετειακή Απόφαση ξεσήκωσε νέο κύκλο αντιδράσεων εκ μέρους των Μουσουλμάνων της Δυτικής Θράκης οι οποίοι, μάλιστα, έχουν συγκροτήσει και ένα συλλογικό διοικητικό Όργανο, την «Ανωτάτη Συμβουλευτική Επιτροπή», που λειτουργεί ως οιοσδήποτε τοπική τουρκική κυβέρνηση. Η ΤΕΞ άσκησε Αναίρεση στον Άρειο Πάγο με Αίτημα την Ανάκληση της 31/2002 Απόφασης, η Ολομέλεια του οποίου επεσήμανε τα εξής: α) Από τη διατύπωση του σκοπού της Ένωσης προκύπτει αβίαστα η προσπάθεια εκ μέρους των στελεχών και των μελών της (σ.σ. όπισθεν των οποίων κρύπτονται οι πάτρωνές τους, οι Τούρκοι) για αναγνώριση και εγκαθίδρυση εντός της Ελληνικής Επικράτειας, μιας τουρκικής μειονότητας, σε αντίθεση με το άρθρο 45 της Συνθήκης της Λωζάννης 1923 που προβλέπει την ύπαρξη αποκλειστικώς και μόνο θρησκευτικής (μουσουλμανικής) μειονότητας στην περιοχή. β) Ο χαρακτηρισμός «**ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΝΩΣΗ**» στην επωνυμία του σωματείου είναι παραπαιστικός, διότι δεν δηλώνει απλά το σύνολο ατόμων συνδεομένων με μια απώτερη τουρκική καταγωγή – όπως θέλει να παρουσιάζεται η ηγεσία του – αλλά ατόμων συγκεκριμένης εθνότητας/υπηκοότητας (της τουρκικής) με τις απαιτήσεις και τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται από τη διεθνή έννομο τάξη για τις εθνικές μειονότητες. Και είναι συμβατικά αναγνωρισμένο ότι οι Μουσουλμάνοι της Θράκης έχουν ελληνική υπηκοότητα, υποκείμενοι στους νόμους του Ελληνικού κράτους, όπως ακριβώς και οι λοιποί Έλληνες πολίτες. Δημιουργείται, εν ολίγοις, ανύπαρκτο μεν αλλά μείζον **μειονοτικό πρόβλημα** που προκαλεί παράνομες διεκδικήσεις της Τουρκίας εις βάρος της Χώρας μας.

Με βάση τις παραπάνω σκέψεις -και όχι μόνο αυτές- η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, με την 4/2005 ομόφωνη Απόφασή της (ψηφοί 28-0), απέρριψε την Αναίρεση της ΤΕΞ, επικύρωσε την 31/2002 του Εφετείου Θράκης και όρισε τη συνέχιση της εξάλειψης της εγγραφής της από το «Βιβλίο Σωματείων» του Πρωτοδικείου Ξάνθης.

Στις αιτιάσεις του για τη λήψη της εν λόγω Απόφασης, ο Άρειος Πάγος περιέλαβε και το δεδικασμένο της Απόφασης του **Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου**

Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΑΔ) επί της υπό ημερομηνία 17 Φεβρ. 2004, Προσφυγής του Gorzelik και των άλλων προσώπων κατά του Πολωνικού κράτους, λόγω αρνήσεως του τελευταίου να προβεί στην επίσημη καταχώριση του γερμανικού σωματίου τους ως «Ένωση των Προσώπων Σιλεσιανής Ιθαγένειας» (σ.σ. η Σιλεσία είναι περιοχή της Νότιας Πολωνίας).

Εκδικάζοντας την υπόθεση Gorzelik, το ΕΔΑΔ τόνισε ότι η **Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ)** που κυρώθηκε από την Ελλάδα με το ΝΔ 53/ 20 Σεπτ. 1974, στο άρθρο 11 αυτής προβλέπει νόμιμους και θεμιτούς περιορισμούς στην ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. Συνεπώς οι Αρχές ενός δημοκρατικού κράτους δικαιούνται και υποχρεούνται να λάβουν τα αναγκαία μέτρα κατά του σωματίου εκείνου το οποίο με τις δραστηριότητες και τις ρητές ή σιωπηρές προθέσεις του θέτει σε κίνδυνο την εθνική και δημόσια ασφάλεια και τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των πολιτών του.

Η ΤΕΞ προσέφυγε στο **ΕΔΑΔ** με Αίτημα την Ανάκληση της 4/2005 Απόφασης του Αρείου Πάγου. Στις 27 Μαρτ. 2008 το ΕΔΑΔ εξέδωσε τη δική του Απόφαση με την οποίαν **δικαίωσε την ΤΕΞ** και εγκάλεσε την Ελλάδα για προσβολή της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι, κατά τους όρους της ΕΣΔΑ.

Η Απόφαση του ΕΔΑΔ αδίκησε κατάφωρα τη Χώρα μας, καθόσον δέχθηκε τα εξής εξωφρενικά και ανακόλουθα για τα ελληνικά δεδομένα:

- Η χρήση του όρου **«ΤΟΥΡΚΙΚΗ»** δεν συνεπάγεται αναγκαστικά και επικινδυνότητα του σωματίου για τη δημόσια τάξη και η λειτουργία του δεν μπορεί να απειλήσει την εδαφική ακεραιότητα και εθνική ασφάλεια της Χώρας, δεδομένου ότι οι επιδιώξεις του, σύμφωνα με το Καταστατικό του, θεωρούνται ειρηνικές και έχουν τεθεί με σκοπό την ενίσχυση των πολιτιστικών δεσμών «των Τούρκων της Δυτικής Θράκης».

- Και αν ακόμη μοναδικός σκοπός της ΤΕΞ ήταν να προωθήσει την ιδέα ότι εντός της Ελληνικής Επικράτειας έχει δημιουργηθεί μια **εθνική μειονότητα, η τουρκική**, τούτο, αφ' εαυτού, δεν θα μπορούσε να εκληφθεί ως απειλή στα πλαίσια λειτουργίας μιας δημοκρατικής κοινωνίας, έτι δε περισσότερο διότι ουδαμού διαφαίνεται ότι τα μέλη του σωματίου υποστηρίζουν την προσφυγή στη βία ή σε αντιδημοκρατικά και αντισυνταγματικά μέσα.

- Στην υποτιθέμενη περίπτωση που η ΤΕΞ διέσπειρε πολιτικές ιδέες αμφισβητούσες την καθεστηκυία τάξη, η Ελλάς, ως Κράτος Δικαίου, ήταν υποχρεωμένη, κατ' επιταγή της ΕΣΔΑ, να αντιμετωπίσει τις προκύπτουσες διαφορές με ανοικτό διάλογο, στα πλαίσια της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι.

Διαφαίνεται, λοιπόν, ότι η κρίση του δικάζοντος Ευρωπαϊκού Οργάνου δεν αποδείχθηκε ορθή και αντικειμενική. Διότι λανθασμένα δεν πείσθηκε ότι πίσω από τη νομικίστικη «βιτρίνα» του Καταστατικού της ΤΕΞ στοιχίζεται μια σειρά παρανόμων δραστηριοτήτων ακραίων μουσουλμανικών στοιχείων τα οποία, εκτός των άλλων, έχουν κατηγορηθεί ότι διατηρούν σχέσεις με το «Τουρκικό Κόμμα Εθνικιστικής Κίνησης» και την τρομοκρατική οργάνωση «Γκρίζοι Λύκοι», δραστηριοποιούμενοι προς εξυπηρέτηση τουρκικών και όχι κοινοτικών συμφερόντων. Τέτοιες δραστηριότητες ενδεικτικά είναι: Οι προπαγανδιστικές εκδηλώσεις (πολιτιστικές, αθλητικές, θρησκευτικές) προς εξύμνηση του Κεμαλικού κράτους και χάραξη πολιτικής γραμμής από κοινού με την Τουρκία, εγκωμιαστικά σχόλια για τα σύγχρονα «επιτεύγματα» του τουρκικού στρατού στις Χώρες όπου ενεργεί και εντός Τουρκίας, ανάπτυξη εμπορικών και οικονομικών σχέσεων, αμοιβαίες επισκέψεις επισήμων προσώπων συνοδευόμενες από διακοινώσεις υποστήριξης των γεωπολιτικών διεκδικήσεων της Τουρκίας, απροκάλυπτες καταδίκες υποτιθέμενων «τρομοκρατικών» πράξεων κατά του τουρκικού καθεστώτος (όπως π.χ. των Κούρδων και των «πραξικοπηματιών» του Ιουλίου 2016) και διεξαγωγή εράνων για υποστήριξη των «θυμάτων» τους, κλπ.

Η Ελληνική Κυβέρνηση άσκησε Έφεση κατά της Απόφασης και αρνήθηκε εκ νέου να αναγνωρίσει την ΤΕΞ. Τον Δεκ. 2008 το Εφετείο Θράκης απέρριψε την επανεγγραφή της Ένωσης επικαλούμενο το ελληνικό και ευρωπαϊκό δεδικασμένο και δηλώνοντας ότι η Απόφαση δεν ήταν δεσμευτική διότι το ΕΔΑΔ δεν έλαβε υπόψη τις πολιτικές παραμέτρους που υπεισέρχονται στην υπόθεση και τις διατάξεις που αντίκεινται στη δημόσια τάξη. Εδώ εύλογα γεννάται το ερώτημα αν η νομική ομάδα που είχε αναλάβει την υπερασπιστική γραμμή της Ελλάδος στο Στρασβούργο πρόβαλε σωστά και τεκμηριωμένα τους ανωτέρω ισχυρισμούς.

Η υπόθεση έμενε στάσιμη μέχρι τον Οκτώβριο 2017, όταν η Βουλή των Ελλήνων ψήφισε νόμο για την τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρ. 758 του Κώδικα Πολιτ. Δικονομίας που καθόρισε ότι: Μία οριστική απόφαση εθνικού δικαστηρίου που κρίθηκε από το ΕΔΑΔ ότι εκδόθηκε κατά παράβαση διατάξεων ουσιαστικού Δικαίου της ΕΣΔΑ (με την επιφύλαξη των όρων εθνικής ασφάλειας, δημόσιας τάξης, πρόληψης εγκλήματος κ.λπ), μπορεί να ανακληθεί ή μεταρρυθμισθεί από το (εθνικό) δικαστήριο που την εξέδωσε, μετά από αίτηση κάποιου εκ των διαδίκων.

Η ρύθμιση έδωσε στην ΤΕΞ αναπάντεχη ευκαιρία επιστροφής στην Ελληνική Δικαιοσύνη. Στις 16 Οκτ. 2020 εκδικάσθηκε από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου το καινούργιο (δεύτερο) αίτημά της για την ακύρωση της

4/2005 Απόφασής του, την εγγραφή της στο «Βιβλίο Σωματείων» και την α-
διατάρακτη νομιμοποίηση της δράσης της.

Κατανοητοί είναι οι εθνικοί κίνδυνοι που ελλοχεύουν πίσω από την οιαδήποτε «νομιμοποίηση» δράσεως οργανώσεων όπως η ΤΕΞ, για την υλοποίηση τουρκικών σχεδίων εγκαθίδρυσης καθεστώτος συγκυριαρχίας στη Δυτική Θράκη και, αργότερα, ενσωμάτωσή της στην Τουρκία. Επιπροσθέτως θα δημιουργηθούν και άλλα ουσιαστικά θέματα, όπως η ανάρτηση τουρκικών επιγραφών στα δημόσια κτήρια, η αναγνώριση της τουρκικής ως δεύτερης επίσημης γλώσσας κλπ.

Βέβαια είναι πολύ ενωρίς να γνωρίζουμε τη νέα Απόφαση του Αρείου Πάγου. Εν τούτοις, ο γράφων είναι πεπεισμένος ότι δεν θα διαφέρει της προηγούμενης και θα ματαιώσει τα ιταμά σχέδια της Άγκυρας, ερμηνεύοντας συγχρόνως και το επίμαχο άρθρο 11 της ΕΣΔΑ κατά το αληθές και ουσιαστικό περιεχόμενό του. Όμως και η Ελληνική Πολιτεία θα πρέπει να ενεργήσει και αυτή ανάλογα, προς υποστήριξη της Δικαιοσύνης και των εθνικών συμφερόντων.